

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (V-s.)

Cím: *A tulsó oldalon.*

Forrás: *Az Ujság*

Bp.

1916. XI. 7.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyzám

— A tulsó oldalon. Hires indiai fakirok csudákat tudnak csinálni. Ledob a fakir egy datolyamagot a földre. Aztán körülsimogatja, megbabonázza, ráimádkoz, s egyszerre a mag csirát hajt, levelek nőnek ki belőle, szára lesz, nő, egyre nő, nagy pálmává fejlődik, virágozni kezd, gyümölcsöt terem, nagy tömegekben kövér, izes, édes datolyafürtöket. Az egész csudához nem kell több, csak egy óra. S akárhogy blokiroz bennünket az entente a tenger felől, egy óra múlva ehetünk finom, jó datolyát.

Ilyen csudát hirdetek ime a népeknek. Tesék megpróbálni. Probatum est.

Délután az ember felül a Retek-utcánál egy hüvösvölgyi villamosra. Ha ugyan ráfér. Mert valamennyi tulzsfolt. Mostanában több ember zarándokol a Hüvösvölgybe, mint nyáron. Mind a fakir csudáját meg nézni. Jó félórai utazás után az ember kiér a végállomásra.

Itt kiszállunk. Nem kell semmit se kérdezni, nem kell senkinek szólni, csak meg kell indulni arrafelé, a hová a többi megy. Mert a kecsi minden utasa, s mindenki, a ki előbb jött vagy később érkezik, mind egy irányban halad. Mennek, mennek, mendegélnek hulló levelek közt, poros országúton jó három kilométert. Alapos, háromnegyed óras gyalogséta. Igen egészséges séta pesti ember számára.

S a hosszú út végén meg is van a kellő jutalom. Egy korcsmához érkeünk, egy becsületes sváb korcsmához, a mely tágas és nagy, száz terített asztal az udvarán s minden asztal körül nagy vendégsereg, boldog, nevető, kaczagó emberek. Persze annyi pinczér nem akad, a ki ennyi vendéget kiszolgálna, hát mindenki maga végzi a pinczér tisztét. Szolgálj ki magad, az itt az elv. De érdemes is. Mert a hüvösvölgyi csodavendéglőben megvan minden, a mi finom és jó. Tejszinhab, gesztenyepüré habbal, habos sütemény, szóval hab, a mit a pesti ember már két esztendeje nem látott. Itt nincs hustalan nap, nincs zsirtalan nap, de van aludttej, tejföl, vaj, van csirke (rántott csirke), van kacska, liba, pulyka. A mit szem és száj kíván.

Mesés élet, gyöngyélet! Ki csudálná, hogy a pestiek négy órás utra kelnek érte, hogy szoronganak szűk villamoson, hogy ráköltenek az utra egy csomó pénzt, hogy fiakkeren, autón járnak ki, vagy oda-vissza másfél órát kutyagolnak százkoronás lakktopánkáikban. Habos kávévárázsol eléjük a hires sváb fakir.

Ne értse félre senki ennek a pár zornak a czélzatát. Dehogy akarunk mi valakit fejjelenteni! Dehogy akarjuk valakinek a multságát megrontani! A ki fél napot szán rá az ilyen kirándulásra, alaposan megérdemli a jó tojszinhabot.

Csak mégis rá kell mutatni bizonyos túrságokra, a mik csak nálunk eshetnek, csakis olyan városban, a hol beléptidijakat kell fizetnünk, ha a Duna egyik oldaláról átmegyünk a Duna másik oldalára. Csak ott eshetik meg, hogy a korcsmákban hustalan nap van, a magánházakban meg háromféle pecsenye is sült, hogy a kávéházban nincs kávé, a kávémérésben van kávé, az egyik oldalon tilos a hab, a másik oldalon fürödnek a habban.

Csak annyit szeretnék megsugni az élelmezési hivatal nagyrabecsült elnökének:

— Csak az az igazi törvény, a mely mindenkinek törvény. Mindenkinek, mindenhol, az egész országban!

(V-s.)